

Anledning til at andrage paa nogen væsentlig Forandring i forstnævnte Lovs Bestemmelser, hverken for de under Justitsministeriet hørende Embeder, der omhandles i Loven eller for de Indenrigsministeriet underlagte Borgermesterembeders Bedkommende.

Med Hensyn til Antallet af de i Lovforslaget opførte Embeder er Man saaledes i det Hele gaaet ud fra de nu bestaaende Forhold, idet Man ikke har troet at burde gjøre Forslag til større Forandringer paa dette Punkt, da en Omordning, der tilsigter Retsvæsenets Adskillelse fra Forvaltningen, tør antages at ville blive iværksat i en ikke fjern Fremtid. Kun med Hensyn til to Embeder, hvis Forening ikke var foreslaaet i Loven af 19de Februar 1861, har Man fundet Anledning til at foreslaae en saadan, nemlig Embederne som By- og Raadstuefriver og som Byfoged i Aarhus, der efter Loven af 19de Februar 1861 lønnedes henholdsvis med 2,000 Rd. og 1,500 Rd. foruden Sædtillæg, jfr. de Loven vedføjede Tavler D. Nr. 21 og E. Nr. 2. Da nemlig Embedet som Byfoged og Notarius publicus i Aarhus efter denne Byes Størrelse og Betydning og paa Grund af de stigende Krav, som Samsørdelsesforholdene i denne By stille til Byfogden, ikke har kunnet ansees tilstrækkeligt vederlagt med den for samme i Loven af 19de Februar 1861 foreslaaede Gage af 1500 Rd., og da Man af Hensyn til de forestaaende Reformers i Retsvæsenet ikke har troet at burde indgaae paa et fra Kommunalbestyrelsen i Aarhus fremkommet Forslag om Ansættelsen i Aarhus af en egen Politimester, har Man antaget, at den fornødne Forøgelse af Byfogdens Lønning hensigtsmæssigt kunde naaes, naar Byfoged-Embedet forenedes med det nu vakante Byfriverembede, og har Man antaget at det saaledes forenede Embede som Byfoged og Byfriver i Aarhus, i Lighed med hvad der fandt Sted ved den ifølge Loven af 2den Februar 1866 iværksatte Forening af de to lignende Embeder i Odense, burde sættes i 2den Lønningssklasse. Fremdeles er af Forslaget udeladt samtlige Embeder som Kongelig Raadmand i Kjøbstæderne, idet det i det forelagte Lovforslag om Styrelsen af Kjøbstædernes kommunale

Unligger er foreslaaet, at disse Embeder bortfalde ved Balance.

Med Hensyn til Lønningssprinciperne er ikke foretaget anden Forandring end at, da Lønningens Udbetaling efter Sædomsfrivning i dette som i de øvrige Lønningssforslag er fraveget, er Gjennemsnittet af den Forhøielse, som Lønningerne ved Sædtillaget have haft i de siden Loven af 19de Februar 1861 forløbne Finantsaar tillagt med et afrundet Beløb af 200 Rd.

Angaaende de øvrige mindre betydelige Forandringer, som Man har troet at burde foreslaae, bemærkes Følgende:

I § 1 er foretaget en lidet forandret Redaktion, som sigter til udtrykkeligt at hjemle den vistnok naturlige Regel, at ved Embedsledighed Sportlerne vedblive at tilflyde det hidtil med disse lønede Embede indtil den Dag, da den faste Lønningens Udbetaling af Statskassen tager sin Begyndelse.

I § 2 er udeladt Bestemmelsen om vedkommende Embedsmands Forpligtelse til at svare Skatter og Afgifter af den Embedet tilslagne Bolig og til at overlevere denne til Embedsmanden ved lovligt Syn, idet disse Regler ere overførte til den almindelig Lønningsslov.

I § 3 er foretaget de Forandringer, som have været en Følge af, at Bestemmelserne i den tilsvarende § i Lov af 19de Februar 1861 allerede tildeels ere gennemførte.

I denne Paragraf er det nemlig bestemt, at 17 forskellige Embeder vilde være at inddrage ved indtrædende Vakante og, paa en enkelt Undtagelse nær, at forene med andre Embeder. For det Tilfælde, at en saadan Foranstaltning ikke strax skulde kunne iværksættes, fordi den Embedsmand, som skulde modtage det nedlagte Embede, ikke er villig eller pligtig dertil, er det derhos bestemt, at det til Nedlæggelse bestemte Embede, foreløbig skal bestyres ved Konstitution.

I 12 af disse Embeder er der nu siden Lovens Udgivelse indtraadt Vakante, og Bestemmelserne i Lovens § 3 ere derefter blevne bragte til Anvendelse paa disse Embeder; for de fleste af disse Bedkommende er den ved